

“SILENCI...PLANTEM CARA” ALS GRUPS PARLAMENTARIS I MEMBRES DEL GOVERN

NOSALTRES, AMOS DELS NOSTRES “SILENCIS”, VOSALTRES, ESCLAUS DE LES VOSTRES “MENTIDES”

Després de sis mesos d'acció davant del Parlament i d'observar-vos detingudament, i amb l'única intenció d'una regeneració democràtica de les nostres institucions i d'intentar millorar, el seu funcionament i la seva transparència, ens permetem, a l'hora de dir-vos adéu, humilment, fer arribar a totes les diputades, diputats i membres del Govern, els motius i les propostes per tal de fer-ho possible segons el nostre entendre.

Ser diputada o diputat al Parlament de Catalunya no és qualsevol cosa, significa haver estat elegit democràticament pels electors com a un dels seus representants. **Els 135 diputats, un cop elegits, no representen al seu Partit** sinó que, tal com es desprèn de l'article 4, paràgraf 3, del Reglament del Parlament: els diputats, **són representants del poble català** i, tal com es diu en la mateixa pàgina d'inici del Parlament de Catalunya, en l'apartat que es refereix als Diputats, <https://www.parlament.cat/pcat/parlament/els-diputats-del-parlament/> representeu tot el poble i no solament l'electorat que us ha votat. **Considerem que això hauria de ser un motiu d'orgull per a tots i cadascun de vosaltres.**

A més de la funció **representativa** a la que ens hem referit, en la pràctica d'una altra de les vostres funcions principals, la **legislativa**, lamentablement, el fet de mantenir l'obligació de “l'obediència de Partit”, ordenant entre altres el sentit del vot als diputats i diputades, no significa solament menystenir-vos i denigrar-vos al nivell més baix, quan expressament i pública el o la portaveu del vostre partit us ordena el sentit del vot, assenyalant amb un, dos o tres dits, l'obligació de votar sí, votar no o abstenir-vos, sinó que es tracta d'una humiliació que posa de manifest que el criteri de cadascun de vosaltres, diputats i diputades, a l'hora del debat i dels acords legislatius, és absolutament irrellevant i la vostra presència personal del tot innecessària, perquè té únicament una importància quantitativa, com aquell gran accionista que es presenta a l'assemblea general d'accionistes, portant sota el braç el seu feix d'accions per a fer-les valdre a l'hora de les votacions o de la presa de decisions. D'aquesta manera se us tracta a vosaltres, diputats i diputades, no com a subjectes, sinó exclusivament com a mers objectes en mans del Partit, concretament com si fóssiu de la seva propietat, o sigui una de les 135 accions (escons o diputats) de les que es compon el Ple del Parlament o “Parlament de Catalunya S.A.”, representant quasi tots vosaltres, consegüentment, una innecessària càrrega econòmica pels ciutadans. És trist que aquesta sigui la realitat quan aquesta funció legislativa és la que hauria, a través de propostes legislatives, debats parlamentaris, acords i votacions, de determinar, reconèixer i garantir uns o altres drets i llibertats als ciutadans, quines són les seves prioritats respecte de les diferents necessitats i interessos de la comunitat (ensenyament, salut, seguretat, treball, economia...), així com el tipus de distribució o redistribució dels nostres recursos econòmics i amb tot això configurar el tipus de societat en la qual volem viure.

Finalment, la tercera de les vostres funcions és la **fiscalitzadora**, funció que ha de permetre als diputats i diputades controlar al Govern per tal d'impedir que es produeixi qualsevol desviació per part d'aquest, respecte de l'execució de les diferents prioritats de la ciutadania, les quals ja haurien d'haver quedat reflectides en els respectius programes de partit però, sobretot, en les respectives lleis i reglaments aprovades en el Ple del Parlament.

Saber les necessitats i preocupacions dels vostres representats, es fa del tot necessari. Només així, sent coneixedors dels interessos, criteris i voluntats dels electors, podreu articular un programa electoral que defensi i es posicioni a favor de les diferents sensibilitats dels ciutadans i que sigui fidel al seu mandat, al mandat del Poble. Contràriament, no podreu exercir fidelment o correctament les tres principals funcions a les quals ens hem referit i que teniu encomanades.

No obstant tot el que hem dit, des de les primeres eleccions de la democràcia hem pogut comprovar com, molt subtilment, heu anat capgirant els papers i els Partits polítics, de mica a mica, ens heu anat fent creure que del que es tracta realment, és que siguem nosaltres qui us defensem i ens posicionem a favor dels vostres interessos i propostes de partit i que allò veritablement important no és que els representants defenseu fidelment el mandat del Poble sinó, contràriament, que nosaltres, els representats, ens posicionem a favor vostre i us defenguem a vosaltres, els nostres representants i als vostres respectius partits. I això quan, desgraciadament, cada cop s'està posant més de manifest, que els vostres interessos no són altres que els d'enriquir-vos i perpetuar-vos com uns vividors de la política, fins a l'extrem que no són una excepció aquells que, pràcticament o exclusivament, no tenen més vida laboral que aquella que ha anat lligada al Partit, practicant si convé el transfuguisme, sense cap mena de vergonya, per així perpetuar la seva (la vostra) situació de privilegi.

Aquestes són les vostres misèries i les dels vostres partits "polítics" (pseudo empreses o lobbys, formats per persones amb les espatlles molt amples i les butxaques ben plenes, vaja "uns vividors", com ja hem dit abans i us vàrem dir el nostre col·lectiu, fa poques setmanes, al bell mig del vostre "sagrat" hemicicle. És per això que ens permetem afirmar reivindicacions com les que "si els diputats no sou fidels al mandat del poble, tampoc no sou dignes de representar-nos" i que en conseqüència no us queda altre remei que dimitir o fins i tot ser destituïts en aquells casos de flagrant incompliment de les vostres funcions o del vostre propi programa electoral.

Una altra de les nostres reivindicacions, lligada a les qüestions a les quals ens hem estat referint, és la que "el Poble no us podem donar mai la paraula a cap representant de la ciutadania, sigui president, consellera o diputada, per cap falsa taula de diàleg" especialment quan, enganyant als vostres electors, preteneu fer-nos creure irrealitats o possibilitats inversemblants, com la d'una fantasmagòrica taula de diàleg en la qual es prohibeix parlar precisament d'allò o de la raó per la qual cosa s'ha creat: l'amnistia i l'autodeterminació.

Amb molta tristor i a vegades amb desesperació hem observat i lamentablement segur que seguirem observant, les reiterades complicitats dels membres del Govern amb el "Gobierno espanyol", per molts "CatalanGate's" que apareguin, i això, entre altres raons, molt probablement per aconseguir uns inacceptables indults, que comporten l'acceptació de culpa i

la demanda de perdó i que, a més, només es refereixen a uns quants dels vostres, mentre continuen oberts milers d'expedients, imputacions, instruccions i procediments que confirmen la continuïtat de la repressió contra el moviment independentista. També hem observat la vostra tendència a tornar a l'autonomisme, amb la renúncia expressa a la independència del nostre País o, en el millor dels casos, a la posposició d'una república Catalana independent d'aquí a trenta o cinquanta anys (amb tot i això encara us atreviu a dir-vos independentistes). No heu entès encara que al Poble, com deia l'Ovidi, "ja no ens alimenten molles, ja volem el pa sencer". Amb l'absència total de transparència en la vostra actuació de govern, els vostres pactes i les vostres manipulacions i enganys per voler fer veure el blanc per negre a la ciutadania, només preteneu que no us vegem, a tota la classe política, recollir miserablement les engrunes que us llencen a terra el "Estado español", i poder així continuar amb la perpetuació dels vostres privilegis.

després de la nul·la interacció i empatia amb els vostres representats, després de l'esquàlida activitat parlamentària que, a part de l'assistència a alguna comissió, no arriba, de mitjana, ni a un dia de jornada laboral completa a la setmana, com hem pogut observar durant els sis mesos que hem estat davant les portes del Parlament de Catalunya (i per si fos poca cosa, encara alguns polítics no assisteixen a tots els Plens o marxen abans d'hora per anar a actes com a representants dels seus partits); després d'observar com incompleix sistemàticament els deures propis dels membres del Parlament, com són els de "captar-se amb cortesia i respectar [...] les normes d'ordre i de disciplina establertes en el Parlament" o la d'"Abstenir-se de fer valer la (vostra) condició en benefici d'activitats comercials, professionals o privades" o la de "Declarar les activitats que exerciu i la dels béns que posseïu"; i després de saber com us embutxaqueu, per diferents conceptes, vosaltres i els vostres funcionaris unes quantitats d'escàndol dels nostres diners, fins i tot sense haver d'anar a treballar, ens preguntem si, més que senyors i senyores diputades, Honorables consellers i conselleres i Molt Honorables presidents i presidentes, el que sou i davant de qui ens trobem en realitat és, de senyors i senyores aprofitades, corruptes consellers i conselleres i molt corruptes presidents i presidentes.

Finalment, volem referir-nos al model policial del nostre País i la realitat del Cos de Mossos d'Esquadra. Cal un crit unànim de "Prou criminalitat policial", ni per acció ni per omissió, inclosos comandaments, sotsinspectors, inspectors, inspectors en cap, directors generals, consellers i presidents, quan tenint coneixement d'actuacions criminals dels seus subordinats, no impedeixen els delictes, ni ho denuncien a les autoritats judicials, ni auxiliem a les víctimes. Podent arribar fins i tot, en determinats casos, a encobrir els culpables i dificultar les investigacions judicials per esclarir els fets.

Exigim una policia mentalment equilibrada, protectora i pacificadora i us urgim a dissoldre immediatament la BRIMO i l'ARRO, unitats que, a la pràctica, ha quedat palès que en comptes de donar protecció i seguretat a la ciutadania, contràriament i malauradament només serveixen per reprimir els drets i les llibertats dels ciutadans i fer sentir insegura a la ciutadania, amb la seva sola presència. Cal, de forma urgent, una escola de policia que vagi més enllà que la que hem tingut fins ara, que no ha fet res més que demostrar la seva inoperància. Una escola de

policia que prepari de tal manera als aspirants que volen dur a terme aquesta important tasca, per ser especialment respectuosos, protectors i propers als ciutadans, per tenir una actitud pacificadora davant de qualsevol conflicte que hagin de resoldre i que siguin capaços d'interioritzar els drets i llibertats de la ciutadania de tal manera que no es produeixi la conculcació sistemàtica d'aquests drets i llibertats com fins ara.

També volem insistir en l'obligació del policia a desobeir al seu superior o, el que és el mateix, la no obligació de "l'obediència deguda", al·legant que les ordres provenen d'un superior, ja que el policia té l'obligació legal d'abstenir-se de complir ordres constitutives de delictes o contràries a l'ordenament jurídic. Així ho considera ni més ni menys que la "Sala de lo Militar" del Tribunal Suprem en la sentència 32/2018 de 22 de març referint-se a un incompliment d'un agent:

"Así pues, ha de concluirse que el sistema legalmente establecido obliga al no cumplimiento de una orden que constituya delito o infrinja el ordenamiento jurídico; lo que evidentemente hace referencia no solo a lo dispuesto en normas con rango de ley sino también en todo tipo de normas que conforman el ordenamiento jurídico".

Finalment, també considerem urgentíssima l'avaluació psicològica i psiquiàtrica de totes les persones que conformen el cos, especialment les integrants o que hagin format part de les unitats de l'ARRO i de la BRIMO, i la immediata expulsió de tots aquells i aquelles policies que, segons el criteri i els informes dels professionals imparcials que hagin realitzat les corresponents proves d'avaluació psíquica i psicològica, es considerin no aptes per portar armes o formar part d'un cos que hauria de caracteritzar-se per la seva preparació i coneixements professionals, exquisidesa en el tracte al ciutadà i equilibri mental. Cal tenir molt present i volem insistir especialment, que estem parlant de persones que tenen a les seves mans instruments i objectes tan perillosos, com per lesionar greument i matar a les persones. Respecte a la conducta policial, volem posar un senzill exemple: mentre que la concurrència i actuació de molts policies, davant d'un supòsit de necessària reducció d'una persona "perillosa", o "fora de si", o "especialment agressiva", hauria de comportar, per lògica, menys lesions al detingut a causa de la concurrència de molts policies i a la preparació amb la qual han d'haver sortit de l'escola de policia; sovint el que observem és tot el contrari i davant d'aquests casos, veiem com, sovint i contra tota lògica, com més policies intervenen, més danys o lesions al detingut.

Donant per acabada la nostra exposició de motius, ara us demanem, expressament, el vostre posicionament respecte de totes i cadascuna de les següents propostes, així com que ens expliciteu, d'aquestes, quines estaríeu disposats, com a Grup Parlamentari, a assumir com a pròpies i defensar-les en l'hemicicle del Parlament de Catalunya, procedint als canvis legislatius o reglamentaris que corresponguin. Esperarem impacients la vostra resposta.

PROPOSTES

1a. Redacció i aprovació d'una llei electoral pròpia, que prevegi la representació de les abstencions, dels vots en blanc i dels vots nuls, establint que romanguin buits a l'hemicicle del Parlament de Catalunya, tants seients com els correspondrien després de la suma de tots ells i segons el sistema de repartició de vots que s'estableixi en la llei.

2a. Màxim dues legislatures com a límit en l'exercici de qualsevol càrrec polític o de confiança.
Sense possibilitat de tornar a exercir qualsevol d'aquests càrrecs, pel transcurs del temps.

3a. Prohibició expressa de la pràctica de "l'obediència de Partit", per tal que a l'hora de procedir a les votacions en el Parlament, s'impedeixi el costum d'ordenar el sentit del vot.

4a. Que el període de campanya electoral consisteixi, no en un període per fer propaganda del Partit, sinó en la realització de tot un seguit d'actes, que permetin als candidats, conèixer de prop les necessitats, voluntats, interessos i sensibilitats dels electors de la seva circumscripció, que són als qui hauran de representar en el cas que siguin elegits.

5a. Que un cop nomenada una persona, diputada del Parlament de Catalunya, quedi en suspens la militància en el seu partit mentre duri el seu mandat

6a. Que l'obligació dels diputats i altres càrrecs o membres del Govern de declarar les activitats que s'exerceixen i els béns que es posseeixen, s'estengui també a la participació i interessos en empreses o qualsevol altres tipus de societats (anònimes, limitades, patrimonials...) i que constin, de la mateixa manera els béns dels familiars directes, com fills pares i cònjuges i possibles transvasaments de fons a aquests.

7a. Que es fixi un màxim de 5 vegades el salari mínim, de percepció mensual, per qualsevol concepte (sou i qualsevol altre complement), **dels presidents de la Generalitat i del Parlament de Catalunya, dels diputats, dels consellers o membres del Govern, dels alts càrrecs del Parlament i del Govern, dels càrrecs de confiança o dels funcionaris d'aquestes institucions.**

8a. Que es prenguin les mesures necessàries per acabar amb l'actual criminalitat policial, tant per acció, com per omisió i denunciar a l'autoritat judicial competent totes i cadascuna de les conductes delictives dels agents i especialment, les omissions, massives, dels agents i els seus caps, que tenint coneixement d'accions contràries a l'ordenament jurídic s'abstinguin d'actuar, impedir, perseguir i denunciar les conductes delictives o antireglamentàries dels seus companys.

9a. Dissolució immediata d'unitats repressives com la BRIMO i les ARRO, i canvi conceptual del model policial actual, passant d'una policia agressiva, repressora, desequilibrada i conculcadora de drets i de llibertats fonamentals de la ciutadania; a una policia protectora, pacificadora, equilibrada mentalment i respectuosa amb els ciutadans i els seus drets i llibertats fonamentals.

10a. Urgentíssima avaluació psicològica i psiquiàtrica, per part de professionals independents, **per tal de determinar la idoneïtat o no dels aspirants al cos de mossos d'esquadra,** així com una avaluació contínua de tots i cadascun dels ja integrants d'aquest cos.

Amb un adéu, fins a la propera i a l'espera de les vostres consideracions i presa de decisions, rebeu una cordial salutació de "SILENCI...PLANTEM CARA".

silenci.rebel.leu.vos@gmail.com